

foc i lloc

Sentència ferma

El personal del comú de la capital ha de ser rescabalat

DELFI **ROCA**

Em sap greu pels advocats, però les sentències s'han de complir. Sovint hom es queixa que la justícia és lenta. Aquí i arreu hi ha persones enjudiciades que reben la sentència quan dels fets succeïts i jutjats només se'n recorden els acusats i els perjudicats. Malauradament, això fa que la societat s'allunyi encara més de les institucions de l'Estat. Més encara quan contempen com es pot retorçar el procediment judicial, fent que el temps jugui, sempre, a favor del poderós. Per això la impotència de les víctimes arriba a nivells estratosfèrics quan veuen com la restitució dels seus drets –si arriba– ho fa tard i malament. Han estat moltes les persones denunciants que, en processos on es jutjaven fets que havien tingut conseqüències per a la seva salut, no han pogut escoltar la lectura de la sentència, que els donava la raó, ni rebre una justa indemnització. Van ser enterrats abans que rescabalats. Ara bé, quan l'implicat és algú que forma part del sistema, tot s'accelera. Pot passar que en un delictes comès al vespre, la sentència no vegi la llum del dia ni els diaris de l'endemà. Judici ràpid i sentència acatada. Tot i que a la Batllia hi

deuen haver casos que avancen amb enorme lentitud, amb la lògica desesperació de les víctimes, n'hi ha un que ja ha rebut dues sentències que ni s'acaten ni s'executen. Es tracta del cas dels complements salarials dels treballadors del comú de la capital.

Es pot estar d'acord, o no, que la justícia ha de ser garantista, que per ser-ho ha d'oferir la possibilitat de recórrer les sentències per tal que l'acusat pugui defensar-se i evitar ser condemnat, quan sap que és innocent. Però en aquest cas de flagrant incompliment d'un acord laboral, continuar donant-li voltes, seguir ronsejant per no afliurar la mosca, ja passa de taca d'oli. Cal assumir l'errada i rectificar-la. Tornar a recórrer, doncs, l'aute de la Batllia sobre el complement salarial de gestió de l'acompliment (GadA) és una decisió equivocada. Primer, perquè es va dir en campanya electoral que es pagaria. Segon, perquè ara s'ha dit que la intenció del comú és acatar l'aute i executar de nou la sentència. Tercer, perquè cal evitar allò de quan fou mort el combregaren. El valor de la paraula donada, i la seva satisfacció, és amb el que cal mesurar la talla d'un polític.